

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลอันจะทำให้ผู้ที่มีความรู้ในสาขาวิชานี้ สามารถเข้าสู่ข้อมูลด้านความบันเทิง ด้านความรู้ หรือด้านเศรษฐกิจได้ทั่วโลก (McKay, 2002 : 4) ในโลกที่การสื่อสารไร้พรมแดนผู้คนสามารถแสวงหาข้อมูลข่าวสารได้กว้างขวาง เราสามารถสร้างความบันเทิงให้กับตนเองได้หลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ รายการเพลง นิตยสาร จากสถานที่ต่างๆ ทุกมุมโลก นอกจากความบันเทิงแล้ว ความรู้เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ลี้ลับไหลไปทุกทิศทางในรูปแบบสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์อันประกอบไปด้วยทั้งตัวอักษร ภาพและเสียง ที่สำคัญคือ มีเนื้อหาสาระครอบคลุมทุกสาขาวิชาหรือทุกด้านที่ผู้ต้องการสืบค้น นอกจากนี้ เศรษฐกิจในยุคปัจจุบันยังเป็นเศรษฐกิจไร้พรมแดน มีการเดินทางท่องเที่ยว มีการลงทุน การร่วมทุนข้ามประเทศ ธุรกรรมในประเทศหนึ่งไม่จำเป็นต้องอยู่เฉพาะในประเทศนั้นๆ วัฒนธรรมต่างๆ ทั่วโลกมีการเชื่อมโยงหรือแบ่งปันในรูปแบบที่เรียกว่าหมู่บ้านโลก (Global village) สิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะของโลกศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริงซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี การขนส่งอันรวดเร็ว ทันสมัย และการแผ่ขยายของการปกครองระบอบประชาธิปไตย (วรากรณ์ สามโกเศศ 2550 : 12; Ericson, 1995 : 25) ยังผลให้เกิดการแพร่กระจายของผู้คน สินค้า ความคิดในแง่มุมต่างๆ เช่น เรื่องของเศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ และการศึกษา เป็นต้น (Connelly, 2008 : 350) ในการเชื่อมโยงโลกเข้าด้วยกันดังกล่าวมีเงื่อนไขว่า ข้อมูลข่าวสารที่ลี้ลับไหลต้องถูกนำเสนอในรูปแบบที่กลุ่มคนทั่วโลกสามารถเข้าใจได้ตรงกัน ข้อมูลเหล่านั้นจึงถูกเข้ารหัสในภาษาสื่อกลางที่ผู้คนยอมรับและใช้กันอย่างกว้างขวาง ภาษาอังกฤษมีคุณลักษณะดังกล่าวอย่างแท้จริง เนื่องจากมีผู้คนจำนวนมากใช้ภาษาอังกฤษทั่วโลก ผู้ประเทศเจ้าของภาษา (Inner circle) ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Outer circle) และประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างเช่นประเทศไทย (Expanding circle) ในกลุ่มประเทศหลังนี้มีจำนวนผู้ใช้ภาษาอังกฤษกว่าหนึ่งพันล้านคนทีเดียว (McKay, 2002 : 10)

ดังนั้น ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบกว่าในโลกยุคโลกาภิวัตน์นี้ หลายหน่วยงานต้องการรับผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษเข้าทำงานเพื่อประโยชน์สำหรับทั้งหน่วยงานและผู้ทำงาน หน่วยงานที่มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานในต่างประเทศย่อมเล็งเห็นถึงประโยชน์ในการที่พนักงานลูกจ้างมีความรู้ภาษาอังกฤษโดยตรง สำหรับหน่วยงานอื่นๆ การมีผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมหมายถึงโอกาสในความก้าวหน้าขององค์กรในด้านการสื่อสารกับประชาชนได้กว้างขวางกว่าเมื่อสามารถกระจายข่าวสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง นอกจากนี้ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมมีแต่ข้อได้เปรียบกว่าในการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ นอกเหนือจากภาษาไทย และสามารถเข้าถึงข้อมูลที่นำเชื่อถือและหลากหลายครบถ้วนกว่า การเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและวางแผนสำหรับการเรียนรู้ในอนาคตย่อมจะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้เปรียบกว่าในยุคข้อมูลข่าวสารเช่นนี้ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอันเป็น

ผู้ผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของหน่วยงานหรือองค์กรข้อมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอีกทางหนึ่ง เนื่องจากเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่บัณฑิตจะมีและให้การศึกษาระดับสูงแก่นักศึกษาสำหรับใช้ในอาชีพการงานในอนาคต(อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง 2546 : 44) หนึ่งในคุณลักษณะซึ่งเป็นที่ต้องการ ณ ที่นี้คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมิได้เริ่มต้นที่การเรียนระดับอุดมศึกษาเท่านั้น หากแต่เริ่มตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลหรือประถมศึกษาในสถานศึกษาบางแห่ง และมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อเนื่องจนถึงระดับมัธยมศึกษา สถาบันระดับอุดมศึกษาจึงมิใช่เป็นหน่วยงานเดียวที่รับผิดชอบในการสร้างคุณลักษณะดังกล่าว ครูหรืออาจารย์ทุกระดับการศึกษาจึงมีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ดังนั้นการที่ประเทศชาติจะมีทรัพยากรมนุษย์ผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองเศรษฐกิจยุคโลกาภิวัตน์ขึ้นอยู่กับความสามารถในการให้การศึกษหรือการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน

ครูจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในกรพัฒนาประเทศชาติผู้เป่าหมายดังกล่าว โดยสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กล่าวถึงบทบาทความสำคัญของวิชาชีพครูดังนี้ 1) สร้างพลเมืองดีของประเทศ โดยการให้การศึกษาระดับพื้นฐานที่จะทำให้ประชาชนเป็นพลเมืองดีตามที่ประเทศชาติต้องการ 2) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสนองตอบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และ 3) สืบทอดวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชาติจากคนรุ่นหนึ่งไปอีกรุ่นหนึ่ง ให้มีการรักษาความเป็นชาติไว้อย่างมั่นคงยาวนาน (ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม 2551 : 1) บทบาทของครูมีความสำคัญมากดังได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายในการยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการเสนอหลักสูตรการผลิตครูศึกษาระดับปริญญาตรี (5 ปี) มีวัตถุประสงค์หลักคือ “เพื่อสร้างครูรุ่นใหม่ที่มีความรู้ลึกซึ้งทางด้านวิชาการ มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ และมีจิตวิญญาณในการเป็นครูอย่างแท้จริง โดเมิการออกแบบหลักสูตรการผลิตครูใหม่ และสร้างกระบวนการในการคัดเลือกคนเก่งคนดีเข้ามาเป็นครู ในทางปฏิบัติ หลักสูตรดังกล่าวเสนอความเข้มข้นทางวิชาการด้วยการเพิ่มหน่วยกิตในวิชาเอกมากขึ้น เพิ่มหน่วยกิตการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และเสนอกิจกรรมปลูกฝังคุณลักษณะความเป็นครู เมื่อจบแล้วต้องปฏิบัติงานหลังจากจบจากหลักสูตรที่สถานศึกษาอีก 1 ปี หรือ 2 ภาคการศึกษา” (สุพัชรี ผุดผ่อง 2547 : 26) บัณฑิตผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้เท่านั้นจึงสามารถได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูออกโดยคุรุสภา ดังนั้นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีสาขาสุนทรศาสตร์/ศึกษาศาสตร์จึงดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรจาก 4 ปี เป็นหลักสูตร 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

สาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรอันเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับผลิตบัณฑิตศึกษาภาษาอังกฤษได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรครู 5 ปี เช่นกัน โดยปรับปรุงจากหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2535 มีวัตถุประสงค์เดิมดังนี้คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ 2) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทางการสอนภาษาอังกฤษ และ 3) เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือเพื่อการศึกษต่อ โครงสร้างหลักสูตรคือ วิชาเอกภาษาอังกฤษ 48 หน่วยกิตประกอบด้วย วิชาบังคับ 36 หน่วยกิต และวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2535 : 43) เปรียบเทียบกับ

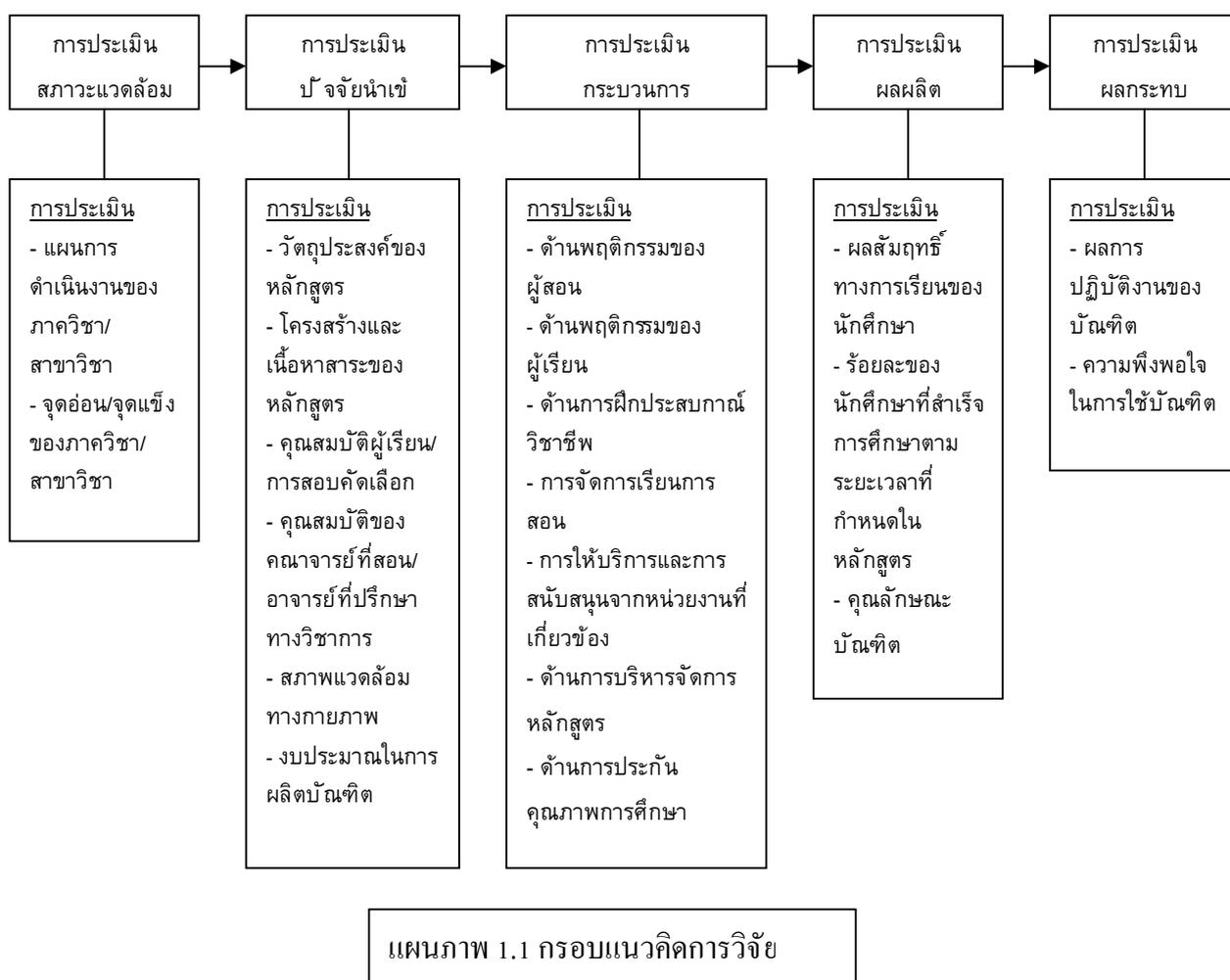
หลักสูตรครู 5 ปี ซึ่งมีชื่อว่า หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง) ฉบับปี พ.ศ.2547 ดังนี้ วัตถุประสงค์1) เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่านและเขียนได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง 2) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษได้แก่ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ วรรณคดี วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา3) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ด้านการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ การผลิตสื่อ การวัดการประเมินผล การวิจัยในชั้นเรียน และการใช้เทคโนโลยี เพื่อการ ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และ 4) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จรรยาและศรัทธาในอาชีพ มีความสามารถในการ นำความรู้ไปประยุกต์สอนชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โครงสร้างหลักสูตรคือ วิชาเอกภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 75 หน่วย กิต ประกอบด้วย วิชาบังคับเอก 55 หน่วยกิต และวิชาเลือกเอกไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิต (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2547 : 2, 11) จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีการปรับปรุงได้เพิ่มภาระหน้าที่ ในการผลิตบัณฑิตให้มีจิตสำนึกของความเป็นครู และมีการเพิ่มหน่วยกิตในวิชาเอกตามนโยบายการจัดทำ หลักสูตรครู 5 ปี นอกจากนี้ รายวิชาต่างๆ ยังสอดคล้องกับมาตรฐานความรู้ หมายถึง ความรู้ความสามารถขั้นต่ำที่ ครูพึงมีตามข้อกำหนดของคุรุสภา ประกอบด้วย 9 ด้านได้แก่ ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนา หลักสูตร การจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครู การวัดและประเมินผลการศึกษา การบริหารจัดการในห้องเรียน การวิจัยทางการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และความเป็นครู อ้างถึงใน ไชยยศ ไพบูลย์ศิริธรรม 2551 : 6)

เมื่อใช้หลักสูตรไปได้สักระยะหนึ่งจะต้องมีการประเมินเพื่อพิจารณาทบทวนคุณภาพของหลักสูตร นั้นๆ หรือเมื่อหลักสูตรครบรอบวาระก็ควรประเมินเพื่อศึกษาจุดอ่อนจุดแข็งของหลักสูตรตามสภาพของสังคม ในขณะนั้น และเพื่อพิจารณาว่าได้หลักสูตรที่มีคุณภาพตรงตามเป้าหมายหรือไม่มีปัญหาอะไรในการนำไปใช้ (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2537 : 217 สุวัฒนา เอี่ยมอรพรรณ และคณะ 2546 : 2) แนวปฏิบัตินี้ตรงกับเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งกำหนดให้ทุกหลักสูตรต้องมีการ ประเมินเป็นระยะอย่างน้อยทุก 5 ปีเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2548 : 17) ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศจึงเห็นว่าหลักสูตร ทั้งหลายในสังกัดของภาควิชาได้ถึงกำหนดครบรอบหลักสูตรตามแนวปฏิบัติที่กล่าวมาแล้ว จึงได้ริเริ่มประชุม บุคลากรที่เกี่ยวข้องเริ่มดำเนินการวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตร

บัดนี้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง) ฉบับปี พ.ศ.2547 ซึ่ง เปิดรับนักเรียนรุ่นแรกเมื่อเดือนมิถุนายน ปีการศึกษา 2547 ได้ครบวาระนักเรียนสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 นี้แล้ว จึงสมควรแก่การประเมินหลักสูตรเป็นครั้งแรก เพื่อทราบถึงแนวทางการพัฒนาหลักสูตรให้ ทันสมัย มีคุณภาพ และได้มาตรฐานตามกฎเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต่อไป

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเมินผล (Evaluative research) โดยใช้รูปแบบซีพีไอ (CIPPI model) โดยประยุกต์จากรูปแบบ CIPP model ของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Denial L. Stufflebeam) ในการประเมินผล ซึ่งการกำหนดโครงสร้างการประเมิน สามารถแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

4. คำถามในการวิจัย

- 4.1 ผลการประเมินทุกด้านของหลักสูตรตามรูปแบบซีพีไอ(CIPPI model) จะเป็นในลักษณะใด
- 4.2 การประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อหลักสูตรอยู่ในระดับใด
- 4.3 ภายหลังจากศึกษาผลการประเมิน มีข้อเสนอแนะด้านใดบ้างสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ที่จะมีการร่างขึ้นภายหลัง

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากร แบ่งเป็น

- 5.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
- 5.1.2 คณาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ
- 5.1.3 บัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์
- 5.1.4 นักศึกษาปัจจุบัน
- 5.1.5 ผู้ใช้บัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
- 5.1.6 ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์
- 5.1.7 บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพี่เลี้ยง

5.2 การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบซีพีไอ (CIPPI model) ในการประเมินหลักสูตร

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตเพื่อผลิตครู 5 ปี ประกาศรับนักศึกษาครั้งแรกภาคการศึกษาที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2547 ปรับปรุงจากหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2535 โดยสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

6.2 การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการรวบรวม ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่จะประเมิน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรที่ถูกประเมิน โดยจะมีองค์ประกอบของการประเมิน 5 ด้าน ได้แก่

6.2.1 Context (C) สภาพแวดล้อม

C1	แผนการดำเนินงานของภาควิชา / สาขาวิชา
C2	จุดแข็ง / จุดอ่อนของสาขาวิชา

6.2.2 **Input (I) ปัจจัยนำเข้า**

- I1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- I2 โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร
- I3 คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก
- I4 คุณสมบัติของคณาจารย์ที่สอน อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ
- I5 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
- I6 งบประมาณในการผลิตบัณฑิต

6.2.3 **Process (PC) กระบวนการ**

- PC1 พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน
- PC2 พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน
- PC3 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์
- PC4 การจัดการเรียนการสอน
- PC5 การให้บริการและการสนับสนุน
- PC6 การบริหารหลักสูตร
- PC7 ด้านการประกันคุณภาพ

6.2.4 **Product (PD) ผลผลิต**

- PD1 ผลสัมฤทธิ์
- PD2 ร้อยละของผู้ที่จบการศึกษาตามหลักสูตร
- PD3 คุณลักษณะบัณฑิต

6.2.5 **Impact (IP) ผลกระทบ**

- IP1 ผลการปฏิบัติงานของบัณฑิต
- IP2 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

6.3 บัณฑิต หมายถึง บัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 รหัสนักศึกษา 47

6.4 นักศึกษาปัจจุบัน หมายถึง นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ 3- 5 ปีการศึกษา 2552 รหัสนักศึกษา 48 49 และ 50 ตามลำดับ

6.5 ผู้ใช้บัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่บัณฑิตสังกัดหรือทำงานอยู่หรืออาจารย์ที่ปรึกษาในกรณีที่บัณฑิตศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก

6.6 ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ หมายถึง คณบดี รองคณบดีฝ่ายบริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ณ เวลาที่มีการรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินหลักสูตร

6.7 บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพี่เลี้ยงซึ่งสังกัดสถานศึกษาหรือโรงเรียนซึ่งสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศได้ส่งนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพในรอบระยะเวลาหลักสูตรที่ผ่านมา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ถึงปีการศึกษา 2551

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทราบถึงความเหมาะสมของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษในต่างๆ ดังปรากฏในองค์ประกอบของการประเมิน และความพึงพอใจที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีต่อหลักสูตร

7.2 ได้แนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

8. ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ถูกเก็บจากกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่มทั้งผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษาปัจจุบัน ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ คณาจารย์ในสาขาวิชา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูพี่เลี้ยง และจากการศึกษาเอกสารซึ่งโดยส่วนใหญ่เก็บรวบรวมโดยการสัมภาษณ์ มีเพียงข้อมูลจากบัณฑิตและนักศึกษาปัจจุบันที่เป็นการเก็บรวบรวมโดยการตอบแบบสอบถาม วัดความพึงพอใจ เมื่อผลการวิเคราะห์ปรากฏออกมาผู้วิจัยสามารถคาดคะเนเหตุผลของผลการวิจัยจากแบบสอบถามเท่านั้น โดยบางประเด็นอาจได้รับคำอธิบายเพิ่มเติมจากคำตอบของคำถามปลายเปิด ส่วนในบางประเด็นผู้ทำแบบสอบถามมิได้ชี้แจงเหตุผลประกอบ